

СИЛАБУС

СТУДИЈСКИ ПРОГРАМ: РЕЛИГИОЛОГИЈА

ВРСТА И НИВО СТУДИЈА: Академске студије – Дипломске (мастер) студије

НАЗИВ ПРЕДМЕТА: САКРАЛНА КОМУНИКАЦИЈА

НАСТАВНИК: Др Ксенија Кончаревић, редовни професор

ТРАЈАЊЕ ПРЕДМЕТА: 1 семестар (2 + 2)

ПРЕДУСЛОВИ: Уписане дипломске (мастер) академске студије религиологије. Слушање предмета независно је од страних језика које је студент изучавао у ранијем школовању.

БРОЈ ЕСПБ БОДОВА: 6

СТАТУС ПРЕДМЕТА: Изборни

ЦИЉ ПРЕДМЕТА: Стицање теоријских знања о комуникационој лингвистици, теорији комуникационе културе (у примени на сакралну сферу), функционалној стилистици, њиховом појмовно-категоријалном апарату и методологији, овладавање умењима анализе норми, традиција, средстава сакралне комуникације и стилогених језичких средстава у домену сакрума, као и умењима компетентног самосталног састављања текстова свих стилова и језгрених жанрова унутар сакралног функционалностилског комплекса.

ИСХОД ПРЕДМЕТА: Поседовање развијених теоријско-методолошких академских компетенција у домену комуникационе лингвистике и стилистике сакрума, као и пратећих апликативних способности непосредног опсервирања и анализе релевантних појава и елемената на конкретном материјалу уз помоћ објективних истраживачких метода и техника, оспособљеност за примену стечених знања и умења у медијској сфери, као и у целокупном домену мисије и комуникације Цркве.

САДРЖАЈ ПРЕДМЕТА

ЗА ТЕОРИЈСКУ НАСТАВУ

1. Религија као комуникација. Мисија и комуникација Цркве (циљеви, методи, приступи).
2. Вербална и невербална средства комуникације у сакралној сфери. Комуникационо-мисионарски потенцијал разних семиолошких система (природних језика, средстава невербалног општења, ликовног и музичког кода) у сфери сакрума.
3. Језик у патристичкој мисли. Функције језика (комуникациона, кумулативна, фатичка, перформативна, функција оприсутњења есхатона) у литургијском дискурсу. Литургија као говорни догађај.
4. Сакрална комуникациона култура, њене конституенте и модели дескрипције и анализе (ситуациони, параметарски, аспекатски).
5. Ситуациони модел анализе комуникационе културе – синхронијски и дијахронијски аспекти.
6. Сакрални језици у прошлости и данас. Социолингвистички аспекти полилингвизма сакралних језика *Pax Slavia Orthodoxa*.
7. Лингвистички аспекти литургијске обнове у Римокатоличкој и Православној Цркви.
8. Језичка политика и језичко планирање у словенским православним Црквама. Динамизам језичких промена у СПЦ данас.
9. Религиолект. Православни социолект. Општејезичка норма и сакрални стандард
10. Сакрални функционалностилски комплекс (општи поглед, конституенте). Теолошки научни стил. Административно-пословни стил у сфери деловања Цркве. Информативно-публицистички стил у сфери комуникације и мисије Цркве. Књижевноуметнички стил у сфери духовности.
11. Сакрални жанрови (појам, инвентаризација, класификација). Жанрови богословско-академског и богословско-дидактичког подстила. Жанрови административно-правног подстила у сфери унутарцрквене комуникације. Жанрови пословног, дипломатског и индивидуално-потврдног подстила у сфери унутарцрквене комуникације. Жанрови информативног подстила у сфери јавног деловања Цркве. Жанрови књижевнопублицистичког подстила. Посланица, молита, проповед као језгрени сакрални жанрови.
12. Интралингвистичке доминанте (ресурси) сакралног функционалностилског комплекса.

ЗА ПРАКТИЧНУ НАСТАВУ (ВЕЖБЕ, ДОН, СИР)

Исте тематске целине у апликативном аспекту (са инсистирањем на умењима квалификоване анализе релевантних извора, синхронијског, дијахронијског и конфронтационог опсервирања и генерализовања појава и елемената релевантних за сагледавање сакралне комуникационе културе, као и на умењима активног и продуктивног коришћења литературе из комуникологије, опште лингвистике и теолингвистике).

ЛИТЕРАТУРА:

К. Кончаревић, *Сакрална комуникација: норме, традиције, средства*. Београд, 2013.

К. Кончаревић, *Језик и православна духовност*, Крагујевац, 2006.

К. Кончаревић, *Поглед у теолингвистику*. Београд, 2014. (у штампи)

.Б. Тошовић, *Функционални стилови*, Београд, 2004.

В. Вукашиновић, *Литургијска обнова у XX веку*, Београд – Нови Сад – Вршац, 2001.

В. Лепехин, *Икона и иконичност*. Прев. А. Пантелић. Крагујевац, 2014. (у штампи)

ОБЛИЦИ ИЗВОЂЕЊА НАСТАВЕ: Интерактивна предавања, аудиторна вежбања, консултације

ПРЕДИСПИТНЕ ОБАВЕЗЕ: Похађање наставе, учешће у групним облицима рада (заједничким пројектима), израда семинарског рада.

МЕТОДЕ ИЗВОЂЕЊА НАСТАВЕ: вербално-текстуалне, текстуалне, демонстративне, експерименталне.

ОЦЕНА ЗНАЊА: Усмени испит

ПРЕДИСПИТНЕ ОБАВЕЗЕ

АКТИВНОСТ У ТОКУ НАСТАВЕ (У ПОЕНИМА) 20

ПРАКТИЧНА НАСТАВА 20

КОЛОКВИЈУМИ -

СЕМИНАРСКИ РАД 20

ИСПИТ 40